

GF12-REPORTAGE – TEKST: REDAKTØR JØRGEN CARL. FOTOS: LARS SKAANING

Generalforsamling 2012

KAN EN GENERALFORSAMLING i Dansk Psykolog Forening skabe interesse, når der ikke finder personvalg sted? Det spørgsmål har der ikke været anledning til at besvare før weekenden 24.-25. marts 2012. Nu ved vi, at det kan den. Selv med en mindre nedgang nåede deltagerantallet til mødet på Falkonér Conferencecenter op på omkring 170 – flot også i betragtning af det lune forårsvejr over Frederiksberg.

De 'tekniske' discipliner fyldte mindre end så ofte før, der var kun ganske få vedtægtsforslag og medlemsforslag og i det hele taget færre stemmeoptællinger, end foreningen har været vant til.

Hvad der kom til at fylde, var til gengæld de mere principielle debatter og det politiske indhold.

Som forventet viste det sidste ord sig ikke at være sagt i sagen om tavshedspligt. Også et svært emne som Dansk Psykolog Forenings struktur kaldte mange på talerstolen. Og under behandlingen af arbejdsprogrammet kom praksiskandidatordningen til at fylde i debatten.

Vi åbner lidt for posen i den reportage, der bringes på de kommende sider. Her præsenteres centrale temaer og stemninger – og et udvalg af Lars Skaanings mange fotos.

Den officielle historieskrivning må afvente GF-referatet, som offentliggøres på www.dp.dk inden udgangen af april 2012. ■

jc

Ingen valg – mange navne

I 2010 **BESLUTTEDE** foreningen, at fremtidige personvalg skulle ske ved urafstemning og ikke på generalforsamlingen. Det traditionelle anegalleri med valgte tillidspersoner kan Psykolog Nyt derfor ikke bringe denne gang. Vi henviser i stedet til den urafstemning, der løber lige nu. Husk at stemme senest 16. april 2012!

Det lå inden generalforsamlingen fast, at Eva Secher Mathiasen bliver ny formand for foreningen efter Roal Ulrichsen, idet der ikke meldte sig modkandidater. Ligeledes fortsætter Lisbeth Sten Jensen som formand for Etiknævnet. Overensstemmelsen mellem kandidatantal og ledige poster indebærer også, at Henning Damkjær og Annitta Nordkvist Permin er sikret pladser i Etiknævnet, og at Mette Bentzen og Marius Kristensen bliver suppleanter.

Der var stor interesse for at blive medlem af Dansk Psykolog

Forenings bestyrelse, og hele 13 navne optræder på kandidatlisten. Der skal vælges 8 blandt følgende felt: Lotte Ahrensbach, Eric Allouche, Malcolm Bang, Zenia Børsen, Jørgen Caspersen, Rikke Halse, Signe Hjortkjær, Arne Grønborg Johansen, Rie Rasmussen, Jan Rimau, Henriette Palner Stick, Merete Strømning og Claus Wennermark. Se deres videopræsentationer på hjemmesiden – og stem!

De studerende vælger to bestyrelsesmedlemmer på deres egen generalforsamling. De valgte er Malene Hollmann og Amanda Kusk Kjærgaard.

Tre personer stiller op til to poster som kritisk revisor: Per Markussen, Muggen Pinner og Werner Regli. Også her gennemføres urafstemning. ■

jc

Den kommende formand

DA INGEN MODKANDIDATER havde meldt sig, lå det allerede inden generalforsamlingen klart, at Dansk Psykolog Forenings ny formand er Eva Secher Mathiasen. Den formelle tiltrædelse bliver 16. april 2012, efter udløbet af den igangværende urafstemning, men som naturligt var, gav de to martsdage hende en oplagt anledning til at hilse på de mange tilstedeværende medlemmer og gennem debatten markere både stil og politiske standpunkter.

I forlængelse af de mundtlige præsentationer fra kandidaterne til bestyrelse og kritisk revision fik Eva Secher Mathiasen også mulighed for at holde sin præsentation – som altså ikke var båret af ønsket om at hverve stemmer, men til at åbne for hendes politiske program.

Her slog hun ned på nogle af de aktuelle temaer. Først beskæftigelsessituationen, som i mange år har været gunstig for psykologer, men nu kræver aktiv indsats og nytænkning: ”Det skal være sådan, at psykologer i langt højere grad end nu er ansat i HR-stillinger, stillinger, der handler om strategi- og produktudvikling, ledelse, arbejdsmiljø og organisationsudvikling. Psykologer, som søger nyt arbejde skal inspireres til at tænke anderledes og lede efter udfordringer andre steder end alene i de traditionelle psykologstillinger”, hed det.

Et andet mål var foreningens indsats for at få skærpet bestemmelserne i retsplejeloven, så psykologer sidestilles med

læger og advokater og derfor ikke må kunne indkaldes som vidne med henblik på at skulle fortælle om forhold, som er kommet psykologen til kendskab i forbindelse med terapi eller anden fortrolig psykologfaglig intervention.

Blandt de øvrige emner var den logiske videreførelse af det arbejde, der for nylig havde ført til oprettelsen af specialpsykologstillinger i psykiatrien, men hvor det videre perspektiv vil være en offentlig finansiering af psykologernes specialistuddannelser.

Og så kommunikation! Her sagde den kommende formand: ”Vi er som psykologer stolte af vores fag, og når vi bliver spurgt om forskellige emner, så er vi tilbøjelige til at ønske, at mange nuancer

skal med. Det stemmer ikke altid overens med de præmisser, en journalist arbejder under, hvor det er her og nu og kort, der skal svares. Vi skal blive bedre til det samarbejde. Men vi skal også arbejde strategisk med vores kommunikation, så også præmisserne for den kompleksitet, som vores fag rummer, kommer til sin ret. For det handler om at kvalificere den offentlige debat og sikre indflydelse der, hvor beslutningerne træffes.”

Det hele indrammet af en tak for den tillid og modtagelse, Eva Secher Mathiasen allerede har mødt, og som de kommende års arbejde afhænger af. Alle ordene kan man finde i videoklippen, der ligger på www.dp.dk. ■

jc

De store debatter

'PLEJER' ER DØD, siger man. Ud fra den sære logik udviklede generalforsamlingens sig fra begyndelsen helt forudsigeligt. Punktet *Beretning* er normalt overstået på godt en halv time og debatlysten reserveret til senere på dagsordenen. Men sådan skulle det ikke gå denne gang.

Der var en timelang debat om struktur, udløst af, at bestyrelsen i 2011 valgte dels at nedlægge Strukturarbejdsgruppen, dels at stille den procesplan, der var vedtaget på generalforsamlingen i 2010, ud af kraft. Den bebudede vejledende urafstemning om forskellige modelforslag var således ikke blevet gennemført.

Kritik fra flere talere: Må bestyrelsen overhovedet tilsidesætte en generalforsamlingsbeslutning? På den konkrete baggrund blev der også tale om en demokratidiskussion, hvor den øverste myndigheds beslutninger på den ene side bliver mødt af den virkelighed, der opstår efterfølgende. Således lød modspørgsmålet fra et bestyrelsesmedlem: Har en bestyrelse ikke nærmest *pligt* til at afvige fra en GF-beslutning, hvis den mærker, at man er på vej væk fra det mål, der udløste beslutningen?

Der blev ikke opnået tilstrækkeligt flertal for et forslag om at udtale kritik – men debatten var der!

Forventeligt var det også, at debatten om tavshedspligt-sagen ville fylde. På et personligt plan kunne hovedpersonen, Merete Lindholm, kun være glad for de mange tilkendegivelser, der kom til udtryk i anledning af den civile courage, hun havde udvist.

Både de, der ønskede en formel kritik udtrykt – hertil kom det dog ikke – og de, der støttede bestyrelsen i, at foreningen ikke kan opfordre til lovbrud, anerkendte, at psykologen havde udvist stort mod og fortjente tak for at have kæmpet en vigtig kamp på vegne af alle psykologer.

Enighed var der om behovet for at få strammet lovgivningen, men ikke hvor meget. Er det i psykologernes interesse med en absolut tavshedspligt? Det talte flere imod.

Formelt havnede man der, hvor generalforsamlingen vedtog at udtrykke ”sin dybeste respekt og anerkendelse for den måde, Merete Lindholm har håndteret et fagligt dilemma omkring tavshedspligt.” ■

jc

Indsats for beskæftigelsen

ET CENTRALT FORSLAG fra bestyrelsen handlede om etableringen af en særlig Beskæftigelsesfond. Forslaget tog udgangspunkt i de vanskelige vilkår for de unge psykologer, som p.t. mærker en meget høj ledighed – en udfordring, foreningen ønsker at tage på sig.

Fremskrivninger viser også, at der om ti år vil være ca. 3500 flere aktive psykologer end nu, hvad der gør indsatsen for

jobskabelse påtrængende. Der skal tænkes utraditionelt og offensivt, både i den offentlige og private sektor, hvis udviklingen skal vendes.

Alle debattører tilsluttede sig tanken om en særlig indsats på området, og selv om nogle mente, at projektet burde indeholdes i foreningens ordinære drift, stemte generalforsamlingen forslaget om en separat fond massivt hjem.

Midlerne til fonden kommer gennem opkrævning af et særligt bidrag på 75 kr. pr. kvartal, som i 2012 og 2013 opkræves hos alle erhvervsaktive, fuldtidsbeskæftigede kandidatmedlemmer. ■

jc

To skrappe damer

NU SKAL VI provokere!

Sagde psykologerne Bolette Christensen og Vibe Strøier. Den første mangeårig direktør i Dansk Industri og nu direktør i Børnefonden, sidstnævnte yderst erfaren konsulent med opgaver for både offentlige og private virksomheder. Begge på hjemmebane – både når det gælder det at finde veje på arbejdsmarkedet og det at ramme en tilpas provokerende form på en underholdende, men også seriøs måde.

Sat på spidsen var deres forspil til det egentlige møde en beskæftigelsesmæssig opsang og et spark i retning af, at psykologer ikke må *fortabe sig* i deres fag, men tænke bredere i samarbejde med andre faggrupper. Et spørgsmål som: Er dette psykologarbejde? stilles for snævert, for psykologarbejde er alt det, man som psykolog kan trække på sin faglighed til, og ikke kun det traditionelle kliniske arbejde.

Ret blikket mod ledelsesopgaver, hvis du har lyst og evner i den retning. Tænk internationalt. Tag et sidefag i økonomi. Den slags imperativer føg det om deltageres ører med. Eller billedlig udtrykt: Hop op i akvariet – underforstået, at psykologer skal frigøre sig fra tilbøjeligheden til at se på de svømmende fisk, men selv ud at plaske med finnerne. Psykologarbejde er ikke at iagttage, hvad 'de andre' gør, men at bruge sig selv aktivt.

Hvorfor? Fordi cand.merc.psych'ere, antropologer og andre dygtige folk rækker ud efter jobbene. De job, psykologer er oplagte til at besætte. Verden er stor, og for nogle er springbrættet måske ikke i Storkøbenhavn eller i Storaarhus, men i Mali eller Burkina Faso ... ■

jc

Æresmedlem i 2012

FESTMIDDAG LØRDAG AFTEN. Og spændingen blandt deltagerne går ikke kun på menuen, men på, hvad der kommer til at ske i pauserne. Blandt de mange mødevante er der en klar fornemmelse af, hvor det bærer hen.

Foreningens formand tog da også meget passende afsæt i pausetemaet, da han holdt aftenens første tale, men undlod at holde forsamlingen på pinebænken mere end nogle få øjeblikke, inden han meddelte, at Dansk Psykolog Forening har udnævnt cand.psych. *Eva Hultengren*

til æresmedlem. Netop de faste deltagere på generalforsamlingerne ved særdeles vel, hvem det ny æresmedlem er. Sammen med et lille dirigentkollektiv har hun i halvandet årti holdt foreningens øverste myndighed i et jerngreb og er blevet kendt og respekteret i denne funktion.

- Er det en bedrift? spurgte Roal Ulrichsen retorisk. Og fortsatte: - Ja, det er det! Som psykologer har vi nemlig rigtig meget græsrod over os. Vi lader os nødigt presse ned i stram struktur, vores engagement folder sig bedst ud,

når vi er spontane og impulsive og modsigelseslystne. Det stiller også helt specielle, for ikke at sige urimelige krav til den, der skal sørge for, at den demokratiske proces bliver holdt på skinner og slutresultatet efterfølgende kan omsættes i praksis.

- Evnen til at holde sammen på det hele og kombinere det med overblikket over organisationen har Eva Hultengren. Hvordan hun gør, er dog en gåde. Elegant, selvfølgelig. Professionelt. Med glimt i øjet. Stilfærdigt. Respektfuldt. Men det kalder på nysgerigheden, hvordan det lykkes hende at skjule jernnæven under fløjlshandsken, hed det lunt.

Roal Ulrichsen understregede, at det naturligvis ikke kun er i kraft af en weekend hvert andet år, Eva Hultengren havde gjort sig fortjent til æresmedlemskabet. Hæderen skylder foreningen frem for alt, at hun på fornemste vis har løftet sit fag og sin forenings dagsordener og har været rundt i så mange af de hjørner, psykologien ønsker at give opmærksomhed.

Han sigtede til den lange række af foreningshverv, Eva Hultengren havde beklædt gennem årene ved siden af sit udadvendte virke. Det sidste tæller blandt andet en bestyrelsespost i Alzheimerforeningen, formandskab for en rådgivningsinstitution, ligesom hun har siddet i Teknologirådets bestyrelse. Eva Hultengren har været institutleder og institutbestyrer på Aalborg Universitet, har undervist, har arbejdet med arbejdsmiljø, er flittig foredragsholder osv. osv. Altså repræsenteret sit fag i helt bred forstand.

Festtale og æresmedlem blev mødt af varmt bifald og i øvrigt efterfulgt af en både indholdsrig og farverig takketale. ■

jc

REGISTRERING

Indre og ydre rammer

OG HVORDAN GIK det så?

En kopimaskine brød sammen. Det kan ikke kaldes nogen stor ulykke i verden anno 2012 – heller ikke selv om det lille jordskælv forplantede sig til dirigentbord og forslagsstillerbord og i en kort periode gjorde styringen af forslag og ændringsforslag til en dans på balancebommen.

Dirigentpodiet havde nemlig som altid klasse, charmerende og kompetent styret af advokat Niels Kornerup og hans håndgangne psykologer Line Thatt Jensen og Birgit Tamberg Andersen. I deres hænder gled processen nydeligt, og selv en tidsforsinkelse på flere timer blev næsten indhentet.

Hjælpende hænder var der mange af til at få alt til at fungere: forslagsarbejdsgruppen med backing og sekretariatet med mangfoldige opgaver – meget naturligvis lagt i månederne før generalforsamlingen og ugerne efter, men synligt til stede ved indtjekning, praksishjælp, it, og hvad der i øvrigt skal til for at afvikle et møde med ca. 170 deltagere.

Hertil også en række udstillere: bogforlag, testforlag, it-firmaer, pensionskasse og a-kasse. Bladret i, besøgt, rådspurgt. Også det er en vigtig del af generalforsamlingens helt særlige kultur. ■

jc

GF12

